

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Privilegium Marini Papae I. Monasterio Solemniacensi Concessvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

glorum Romæ existentem rogatu Aelfredi regis a tributo liberam fecit. *Matthæus Westmonasteriensis*. Cumque locis omnibus supra allegatis Marinus nominetur, recte Platinam erroris redarguit Onuphrius, quod aliter quam Martinum appellantes similitudine nominis deceptos esse scribat. Huius temporibus, Northmanni Treuirorum, Tungrorum, Vbiorum, aliorumque circumiacentium populorum vrbes & opida incendiis & rapinis deuastarunt. *Ex actis sanctæ Gudilæ & annalibus Francorum Baronius*. Photius schismaticus hoc tempore Aquileiensi archiepiscopo imperito & schismatico de processione Spiritus sancti respondens, causam dedit, quod sicut iam diu ante hæc tempora Hispaniarum & Galliarum ecclesiæ; ita etiam ad retundendam Photii eiusque sectariorum de processione Spiritus sancti hæresin, Romana ecclesia additamentum illud, *Filioque*, ad symbolum Constantinopolitanum posterioribus hisce sæculis adiecerit, & in ecclesia publice decantauerit. Quo tempore & fine, quove auctore & modo id factum fuerit, ex Ætheriano, & Concilio Florentino refert Baronius anno 883. numero 34. & sequentibus. Marinus apostolico munere laudabiliter perfunctus migravit ex hac vita xv. Kalendas Februarii anno Redemptoris 884. cum in pontificatu annum vnum & dies viginti sedisset. Post obitum eius sedes biduo vacauit.

Siue Marinus, an Martinus nominandus?

Marini obitus quando factus?

P R I V I L E G I V M

M A R I N I P A P Æ I.

MONASTERIO SOLEMNIACENSI CONCESSVM.

Marinus episcopus seruus seruorum Dei dilecto abbati Danieli ex cœnobio sancti Petri Solemniacensis, quod olim a beato viro Eligio est constructum, successoribusque tuis, ac monachis inibi nobiliter degentibus, in perpetuum.

CONVENTIT enim nostro pontificio, vt quantum præ omnibus eminent dignitate, tanto supra vniuersos eniteat serenissima pietate. Postulastis itaque a nobis, vt præfatum cœnobium sub defensione ac tuitione beatorum apostolorum Petri & Pauli ac nostra statueremus, sicut factum legimus ab antecessore nostro beato viro papa, po-

stulante nobilissimo Francorum rege Dagoberto, & constructore ipsius loci sanctissimo viro Eligio episcopo Nouiomagenfi, quatenus quieti ac tuti esse per futura tempora valeatis. Nos vero, vestram sanctitatem agnoscentes, vestraque religioni assensum præbentes, tanta alacritate læto animo concedimus, quanto vos Deo propinquiores in sacra conuersatione cognoscimus fore. Igitur iuxta petitionem vestram, huiusmodi priuilegium præsentis auctoritatis nostræ decreto eidem venerabili monasterio vestris futurisque temporibus indulgemus, concedimus, atque confirmamus. Et sicut nobilissimus Francorum rex Dagobertus, & gloriosissimi Augusti, Carolus & filius eius Ludouicus, & filii & nepotes eorum, Carolus imperator, & eiusdem Caroli filius Ludouicus, nec non & Karlomanus Ludouici filius, qui nunc regnum Francorum feliciter gubernare videtur, ducti diuino amore, de villis ac facultatibus seu stipendiis propriis, vel quolibet modo ibi a fidelibus viris condonata res, vel a vobis quoquomodo acquisita sunt, sicut in præceptis prædictorum regum continentur, vel in charta eiusdem monasterii fundatoris insertum est, scilicet Eligii episcopi, omnia illibata & inconuulsa nostræ auctoritatis priuilegio confirmamus. Damus etiam licentiam, propter persecutionem infidelium Christianitatem deuastantium, munitionem ibi fieri. Constituimus alia auctoritate beati Petri, vt nullus regum, nemo antistitum, vel abbatum, seu quilibet sua prædicitæ dignitate, de iis quæ in prælibatis præceptis continentur, vel in futuro ab eis, vel a quibuslibet de proprio fuerint his specialibus vsibus iure collata, sub cuiuslibet causæ occasione siue specie, quidquam minuere vel auferre, vel aliis quasi piis causis pro suæ auaritiæ excusatione præsumat concedere. Sed cuncta, quæ vsibus monachorum vel ecclesiæ oblata sunt, vel offerri contigerit, perenni tempore absque vlla inquietudine ipsis, quibus concessa sunt, profutura permaneant. Statutum etiam, vt nullus episcoporum, seu comitum, mansionaticum ibi, vel paratas, vel stationes requirere seu exigere præsumat: sed liceat seruis Dei sine aliqua inquietudine Deo seruire, & hospitalitatis beneuolentiam, prout eis libuerit, cunctis fidelibus impendere. Placuit huic paginæ inferi, vt obeunte abbate præ-

prædicti cœnobii, nullus ibi, quacumque subreptionis ambitione, abbatem statuere præsumat, nisi quem eiusdem loci monachi secundum authenticam & regularem institutionem ex seipsis elegerint ordinandum. Si quis autem hanc paginam constitutionis agnoscens contra eam venire tentauerit, sit alienus a sacratissimo corpore Domini Iesu Christi, & nisi præsumpta correxerit, vel male ablata non restituerit, ultionem cum Iuda proditore excipiat, & beatum Petrum sentiat hostem. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatinus & hic fructum bonæ actionis inueniant. Scriptum per manum Zachariæ scriniarii sanctæ Romanæ ecclesiæ mense Maio, indiçtione prima. Bene valet. Pridie Idus Iunias, per manum Valentini ecclesiæ Portuensis episcopi, regnante in perpetuum Domino Deo nostro. Anno pontificatus domni Marini vniuersalis papæ primo, indiçtione prima.

V I T A

HADRIANI PAPÆ III.

ANNO
CHRISTE
884.

HADRIANVS III. natione Romanus XIII. Kalendas Quando pontifex factus Februarii anno Redemptoris nostri 884. temporibus Caroli III. & Basilii imperatoris creatus est pontifex: sedit annum vnum, menses tres, dies decem & nouem. Solicitatus a Basilio imperatore vt cum Photio in rebus Photium execratus est. fidei & religionis communicaret, non tantum non petitioni eius acquieuit, verum exemplo prædecessoris sui Marini eundem tamquam laicum acerrime est insectatus. Quo facto imperator grauissime contra eum commotus, hostiles ei literas contumeliis plenissimas transmisit. Hadriano prius hac vita defuncto, quam literas imperatoris minacillimas accepisset, accepit eas Stephanus, reddiditque ad Basilium eam epistolam, quam supra in appendice octauæ Synodi impressam inuenies.

De electione pontificis decreuit, ne in ipso creando imperatoris auctoritas expectaretur; idque ideo, vt clerici & populi libera sint suffragia. Eius tempore Cassinense monasterium a Saracenis incensum esse scribit Leo

Concil. Tom. 24.

T t t